

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoCsp/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217208937
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2217208937.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: C. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. X. XXXX/ X, Y. F., o zaplatenie istiny 2.388,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 24. septembra 2019, č.k. 9Csp/127/2017-110 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a to v časti lehoty plnenia priznanej sumy 2.388,01 eur, v časti úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.388,01 eur od 24.02.2017 do zaplatenia, úroku vo výške 148,89 eur, úrokov z omeškania vo výške 2,27 eur, v napadnutom zamietajúcom výroku II. a v závislom výroku III. o náhrade trov konania r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.388,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.388,01 eur od 24.02.2017 do zaplatenia, úrok vo výške 148,89 eur a úroky z omeškania vo výške 2,27 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo výroku II. súd prvej inštancie vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

3. Vecne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že preskúmaním zmluvy o poskytnutí pôžičky bolo zistené, že predmetná zmluva neobsahuje jednu z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia. V danom prípade zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi právnym predchodcu žalobcu a žalovanou bola uzatvorená úverová zmluva zo dňa 11.01.2013, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3 000 eur. Úver sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 120-tich mesačných splátkach po 53,78 eur. Zo základného gramatického výkladu, § 9 ods.2 písm. k) ZoSÚ vyplýva, že požiadavka na to, aby zmluve o spotrebiteľskom úvere bola ako náležitosť uvedená výška, počet, a termíny splátok sa vzťahuje osobitne ako k istine, tak k úrokom, ako aj k iným poplatkom. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda v zmysle citovaného ustanovenia musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok ako istiny, tak aj úrokov ako aj iných poplatkov aby bolo zrejmé, koľko z každej splátky sa započítava za istinu, koľko na úroky a koľko na poplatky (čo má pre spotrebiteľa význam, pretože je pre neho výhodnejšie ak sa splátka započítava proporcionálne na všetky zložky a nie napr. v prevažnej miere najprv na úroky a poplatky a až neskôr na istinu. Predložená úverová zmluva zo dňa 11.01.2013 takýto rozpis splátok na istinu,

úroky a poplatky neobsahovala. Takáto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver. Ak žalobca vie predložiť spotrebiteľovi na požiadanie amortizačnú tabuľku, niet dôvodu, aby spotrebiteľovi nepredložil tabuľku, ktorá by zrozumiteľne uvádzala prehľad splátok (zmysle zákona) pri uzatváraní samotnej zmluvy, aby spotrebiteľ mal prehľad o tom, čo a kedy spláca. Súd dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje zákonom danú podmienku. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o úvere presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Predmetom tohto konania je istina vo výške 2 388,01 eur s prísl. S poukazom na to, že zmluva je bez úrokov a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase poskytnutia úveru), keďže žalobca sa domáhal okrem istiny úrokov z úveru tiež vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne z neuhradených splátok za dobu po zosplatenia úveru ide o príslušenstvo veci v zmysle § 121 ods. 3 OZ. Súd zamietol úrok vo výške 148,89 eur, ktorý bol vyčíslený do dátumu predčasnej splatnosti úveru spolu s úrokmi z omeškania vo výške 2,27 eur, ktorý vypočítal žalobca do dátumu predčasnej splatnosti úveru ako aj úrok 17,90 % ročne z nezaplatennej istiny 2 388,01 eur od 24.02.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania 8 % ročne zo sumy 148,89 eur od 24.02.2017 do zaplatenia. Keďže sa jedná o úver bez úrokov a bez poplatkov v zmysle hore uvedeného ustanovenia žalovaný je povinný vrátiť iba skutočne požičanú sumu a žalobca nepreukázal platnosť predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 565 OZ súd je toho názoru, že zosplatenie je neplatné v zmysle § 39 OZ. Taktiež si žalobca nemôže uplatňovať úroky z úrokov s poukazom na ust. § 121 ods. 3 OZ. Čo do vyčísleného príslušenstva súd pokladá žalobu za zmatečnú bez uvedeného spôsobu výpočtu. Žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 3 000 eur, z ktorého vrátila sumu 611,99 eur, preto bola zaviazaná na vrátenie sumy 2 388,01 eur s prísl. Súd nevyhlásil neprijateľné zmluvné podmienky za neplatné z dôvodu, že spotrebiteľskú zmluvu súd posudzuje z hľadiska jej platnosti podľa § 34 a násl. OZ, z hľadiska osobitného zákona o spotrebiteľských úveroch a z hľadiska § 52 a násl. OZ upravujúcich zmluvy spotrebiteľské súd je toho názoru, že zo neplatného právneho úkonu v zmysle § 39 OZ nie je možné požadovať plnenie. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP - súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca a to v rozsahu výroku II. o zamietnutí prevyšujúcej časti z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Uviedol, že výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy v bode 1.2, z uvedeného teda vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých tieto údaje a povinnosť úhrady je zrejma už v čase uzatvorenia zmluvy sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP a tým aj súčasťou zmluvy. Prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia zmluvy neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Rozhodujúcim argumentom, pre ktorý je napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu vo svojich záveroch nesprávne je fakt, že rozhodné znenie zákona č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 9 ods. 2 nevyžaduje rozčlenenie mesačnej splátky spotrebiteľského úveru na jednotlivé zložky dlhu osobitne s prislúchajúcimi dátumami splatnosti. Z uvedeného dôvodu aktuálne znenie zákona nie je v rozpore so Smernicou č. 2008/48/ES. Žalobca má za to, že zmyslom a účelom právnej úpravy spotrebiteľských úverov je informovanosť spotrebiteľa zakladajúce sa na jednoznačnom vymedzení rozsahu svojho záväzku a tento cieľ bol naplnený. Žalobca vo svojom odvolaní poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov SR, ktoré nadväzujú na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.02.2018, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/211/2017-201 z 23.04.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo 17.04.2018, sp. zn. 4Cdo/65/2018 z 26.09.2018, sp. zn. 5Cdo/132/2017 z 29.10.2018, sp. zn. 2Cdo/235/2017 z 21.12.2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017 z 23.04.2018. Žalobca má za to, že zmluva vrátane príslušných OP umožňuje jednoduchým spôsobom priemernému spotrebiteľovi poznať všetky rozhodujúce parametre spotrebiteľského úveru, ako aj podmienky jeho splácania vrátane nákladov splatnosti s možnosťou

porovnania oproti iným spotrebiteľským úverom na trhu, čo bolo cieľom vyššie citovanej smernice 2008/48 ako aj príslušnej zákonnej úpravy. Na základe uvedeného preto žalobca žiada, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu v zamietajúcej časti a žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovanú na zaplatenie náhrady trov konania.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie aj žalovaná a to v časti, v ktorej jej súd uložil zaplatiť žalobcovi sumu 2.388,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne od 24.02.2017 do zaplatenia, úrok vo výške 148,89 eur a úroky z omeškania vo výške 2,27 eur a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d) a g) CSP. V odvolaní poukázala na odôvodnenie rozsudku v bode 7. až 11., v ktorých súd konštatuje, že predmetná úverová zmluva neobsahuje požadované náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a to konkrétne náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) a písm. k), preto súd prvej inštancie ustálil, že úver je bez úrokov a bez poplatkov, avšak vo výroku rozsudku jej uložil zaplatiť úrok vo výške 148,89 eur, čo spôsobilo zmätočnosť a nepreskúmateľnosť predmetného rozhodnutia vzhľadom na rozpor medzi výrokovou časťou rozsudku a jeho odôvodnením. Taktiež súd prvej inštancie v bode 12. uviedol, že predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru je neplatný právny úkon a preto nie je možné požadovať úroky z omeškania, avšak napriek tomu priznal žalobcovi právo na úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 2.388,01 eur od 24.02.2017 do zaplatenia a taktiež úrok z omeškania vo výške 2,27 eur, čo taktiež spôsobuje rozpor medzi obsahom výrokovej časti rozsudku a jeho odôvodnením. Ako vecne správne žalovaná uvádza, že sa javí povinnosť vrátiť žalobcovi istinu vo výške 2.388,01 eur a to bez akéhokoľvek príslušenstva, avšak vzhľadom na jej osobné, sociálne a finančné pomery žiada súd o možnosť splácania sumy 2.388,01 eur v mesačných splátkach po 50,- eur, inak má ohrozené svoje živobytie. Žije sama v domácnosti a má len príjem z pracovného pomeru ako poštový doručovateľ, keď vdovský dôchodok ako vdova už nepoberá a jej priemerná čistá mzda predstavuje sumu 581,74 eur. Jej životné náklady predstavujú nájomné vo výške 146 eur, stravovanie a iné osobné potreby vo výške 200,- eur, splátky na úver vo výške 446,- eur, čo celkovo predstavuje sumu 792,- eur, ktoré uhrádza z úspor, pokiaľ ešte tie úspory má. O svojich životných nákladoch predkladá súdu listinné doklady a to potvrdenie o výške príjmu za obdobie 09/2018 - 08/2019, doklady o platbách na bývanie, výpis z účtu za august 2019, z ktorého vyplývajú ostatné záväzkové povinnosti.

6. K odvolaniu žalovanej zaslal písomné vyjadrenie žalobca, v ktorom uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie vo výroku I. a vo výroku III., poukazuje na svoje odvolanie zo dňa 28.10.2019, v ktorom preukázal dôvodnosť nároku žalobcu na úroky a poplatky. Osobitne sa vyjadril k návrhu žalovanej ohľadne možnosti splácať dlžnú sumu v splátkach vo výške 50,- eur mesačne a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/91/2017 zo dňa 16.05.2017 a Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/87/2019 zo dňa 19.06.2019 a Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co/163/2018 zo dňa 17.04.2019 a uviedol, že bez ďalšieho, najmä bez dôkazov komplexne objektivizujúcich majetkovú situáciu žalovanej by nebola splnená podmienka odôvodnenosti pre určenie dlhšej paričnej lehoty a súd by priznaním možnosti splátok postupoval nad zákonom dovolený rozsah. S poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo/116/2012 z 18.03.2013 uviedol, že rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Priznaním splátok vo výške 50,- eur mesačne by súd zapríčinil, že žalovaný by len istinu splácal takmer štyri roky. Žalobca má za to, že výška priznanej splátky je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie pohľadávky by sa predĺžila do takej miery, že sa tým poprel samotný účel súdneho konania a také rozhodnutie nevedie k odstráneniu právnej neistoty, ku ktorej má súdne konanie smerovať.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranami, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na príp. vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach je nevyhnutné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) v spojení s § 391 ods. 1 CSP).

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu ako aj žalovanej bolo posúdiť, či súd dospel k správne právnemu záveru v časti, keď pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. ustálil, že predmetný úver je pre chýbajúcu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vyhovujúca časť rozsudku vo výroku I. ohľadne priznanej sumy 2.388,01 eur nebola žalovanou napadnutá odvolaním (samotné priznanie tejto sumy považuje žalovaná v podanom odvolaní za vecne správne a odvolacími námietkami napáda len lehotu plnenia tejto priznanej sumy), nadobudla právoplatnosť a nestala sa predmetom odvolacieho prieskumu. Nebolo pritom sporným, že predmetný záväzkový vzťah medzi stranami bol založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a preto sa spravuje príslušnými normami na ochranu spotrebiteľa.

9. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

10. Prioritne odvolací súd riešil odvolaním nastolenú otázku, či predmetná zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

11. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“) zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

12. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i) Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

13. Európsky súdny dvor v rozsudku z 9.11.2016 vo veci C 42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej (ďalej len Rozsudok) konštatoval, že článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku), článok 10 ods. 2 písm. h) stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 Rozsudku). Z článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice

bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku).

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. V zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

16. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že predložený návrh zákona „je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

17. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

18. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

19. Rozsudok ESD konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice.

20. V rozsudku sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018 v obdobnej veci eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. V predmetnom konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka. Sporným nebolo ani to, že vymedzuje tiež celkovú výšku úroku, výšku mesačnej anuitnej splátky, počet splátok a termíny splátok. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle Rozsudku zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky.

21. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie NS SR uzavrel, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.

22. Zákom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

23. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu podľa názoru odvolacieho súdu potom predmetná úverová zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, záver súdu prvoinštančného súdu o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údaja za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona potom nie je opodstatnený a dôvodný. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení, otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.), odvolací súd uzatvára, že odvolanie žalobcu je v tomto smere dôvodné.

24. V dôsledku prijatia vyššie uvedených nesprávnych právnych záverov sa potom súd prvej inštancie nezaoberal právnou a vecnou dôvodnosťou žalobcom uplatňovaných úrokov a poplatkov zo spotrebiteľskej zmluvy a neposkytol tak žalovanej spotrebiteľke ex offio súdnu ochranu jej práv a v tomto

smere nevykonan ani potrebné dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie veci. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na ust. § 295 CSP v zmysle ktorého v danom spore, ktorý je sporom s ochranou slabšej strany, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz.

25. V prípade posudzovania nároku žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov po zosplatnení úveru (popri úrokoch z omeškania) zohľadní, že NS SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/42/2020 dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Preukázaný skutkový stav na základe vykonaného dokazovania, súd prvej inštancie podriadi pod platnú právnu úpravu, v zmysle ktorej je dlžník povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov (§ 502 ods. 1 Obch. z.) a konečný okamih povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov zodpovedá dohode zmluvných strán o zmluvnom úroku pri riadnom plnení povinnosti dlžníka, zaplatiť tento zmluvný úrok ako cenu peňazí.

26. Odvolací súd ďalej konštatuje, že je dôvodná odvolacia námietka žalovanej, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti priznaných úrokov z omeškania je nepreskúmateľne, nakoľko z neho nie je zrejmé prečo je zosplatnenie úveru neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ a prečo súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.388,01 eur od 24.02.2017 do zaplatenia ako aj vyčíslený úrok z omeškania vo výške 2,27 eur.

27. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho rozhodnutia, ktoré súd zavinil svojím procesným postupom, spravidla vždy strane odnímajú možnosť konať pred súdom. Tieto vady zakladajú nepreskúmateľnosť rozhodnutia ako celku, ktorá môže byť dôsledkom obsahovej a gramatickej nezrozumiteľnosti, neurčitosti alebo neodôvodnenosti rozhodnutia. V prípade, keď je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, jedná sa o zmätočné rozhodnutie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkové otázky. Samotné rozhodnutie musí byť logickým a právnym vyústením priebehu konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky vykonateľnosti, zrozumiteľnosti a určitosti jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku rozhodnutia.

28. Podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonan, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonan ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

29. Odvolací súd z obsahu preskúmaného rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie nevyhotovil rozsudok v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Tu je potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že závery pre čiastočné vyhovie žaloby (v časti úrokov z omeškania) v ňom obsiahnuté sú nedostatočné. V odôvodnení rozsudku nie sú uvedené komplexne skutkové zistenia v spojitosti s čiastkovými zisteniami, ktoré by mali mať logickú nadväznosť, aby v súhrne umožnili vytvoriť záver o celkovom skutkovom stave. Súd musí potrebné údaje, hodnotenia a závery o rozhodných skutočnostiach formulovať vlastnými slovami s prihliadnutím na konkrétne okolnosti danej veci, a to najmä na obsah dokazovania, zložitnosť zisťovania skutkového stavu, návrhy strán na doplnenie dokazovania, čo v odôvodnení preskúmaného rozsudku absentuje. Preskúmaný rozsudok tak nenapĺňa požiadavku zrozumiteľnosti a presvedčivosti. Napadnuté rozhodnutie neobsahuje ani presvedčivé hodnotenie dôkazov, keďže v ňom nie je nepochybným spôsobom uvedené, ktoré z rozhodných skutkových okolností boli preukázané a ktoré nie. Za týchto okolností rozsudok súdu prvej inštancie nie je v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keďže súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o čiastočnom vyhovie žaloby ohľadne úroku z omeškania neodôvodnil ústavne prijateľným spôsobom, odňal stranám možnosť konať pred súdom a tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, ktorý nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní. Odvolacia námietka žalovanej o nedostatočnom odôvodnení preskúmaného rozsudku vo vyhovujúcej časti ohľadne priznaných úrokov z omeškania je opodstatnená.

30. Vzhľadom na odvoláciu námietku žalovanej o dôvodnosti možnosti splácania priznanej sumy 2388,01 eur v splátkach, je taktiež potrebné preskúmať, či sú u žalovanej splnené podmienky (preukázanie jej sociálnej, majetkovej, zárobkovej či rodinnej situácie) na povolenie splátok v zmysle § 232 ods. 3 a 4 CSP a to za dodržania ustálenej rozhodovacej praxe, že k zaplateniu celého dlhu vo forme splátok by malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla resp. v časovom intervale takéto rozpätie prekračujúcom nanajvýš nepatrne.

31. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že u nepreskúmateľného rozhodnutia nemožno hodnotiť správnosť relevantných právnych otázok, keď nemôže byť žiadnej pochybnosti o tom, že nahrádzanie faktickej pasivity súdu prvej inštancie v uvedenom smere činnosťou odvolacieho súdu neprichádza do úvahy, nakoľko úlohou odvolacieho súdu je len prieskum správnosti rozhodnutí súdu prvej inštancie s prípadným menej náročným doplnením alebo zopakovaním dokazovania, čo vylučovalo prípadné rozhodnutie odvolacieho súdu s konečnou platnosťou.

32. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a to v časti lehoty plnenia priznanej sumy 2.388,01 eur, v časti úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.388,01 eur od 24.02.2017 do zaplatenia, úroku vo výške 148,89 eur, úrokov z omeškania vo výške 2,27 eur, v napadnutom zamietajúcom výroku II. a v závislom výroku III. o náhrade trov konania, s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované (v danom prípade nevyhnutné) dôkazy, pričom vzhľadom na rozsah potrebného dokazovania nie je účelné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

33. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní v právoplatne neskončenej vrátenej časti bude opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na úroky a poplatky, úroky z omeškania za tým účelom v súlade s ust. § 295 CSP doplniť dokazovanie, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne v právoplatne neskončenej časti znova vo veci rozhodnúť.

34. V novom rozhodnutí pritom prvoinštančný súd rozhodne zároveň aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 CSP).

35. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).